

קובל חוברת

ביום שבת שעברה הלכתי למשחק כדור רגל שהתקיים בנתניה בין מכבי נתניה להכוח תל-אביב. קהל הצופים הוכרח לקינות בתוספת למחיר הכרטיס, חוברת על נושא האלופה שהיא קבוצת מכבי נתניה. אם אחד הצופים רצה לקנות אך ורק כרטיס, לא מכרו לו.

האם זו לא הונאת קהל? זה יכול להישמש תקדים גם למכור ק"ג תפוחים במקרים הבאים ובמידה ולא תקנה תשאר מחוץ למגרש.

נחום רוטנדר, רמת השרון
גיחת הפתע

של גיחון

בשלושה גיליונות של עיתון העולם הזה התפרסמו דברים הקשורים בי ובחפירותי בעין-בוקק בשנת 1970. כל אשר נאמר שם הינו בחינת שקר, כזב וכדומה שאין לה שחר.

לא בעין-בוקק ולא בכל אתר אחר, מסרתי או מכרתי — לא לאלוף רחבעם זאבי — ולא לשום אדם אחר, ממצאים ארכיאולוגיים — לא להם ולא כדי למסרם לידי שריהבטחון או לכל אדם אחר.

פרופסור מרדכי גיחון, תל-אביב

אילו היה הפרופסור גיחון מעיין ביסודיות במה שנכתב בגיליונות הנ"ל של העולם הזה, היה מוצא כי מה שנכתב בהם היה „האם זה נכון שהאלוף רחבעם (גנדי)“ זאבי ירד בהליקופטר באתר ה"ארכיאולוגי בעין-בוקק, בו חפר ההיסטוריון מרדכי גיחון, מטעם אוניברסיטת תל-אביב, והעביר משם כ-50% מהכדים שנחלסו עבור משה דיין."

העולם הזה לא טען באף אחת מהכתבות שפירסם בפרשת דיין כי פרופסור גיחון „מסר או מכר“ עתיקות מהמימצאים הארכיאולוגיים שלו. ממילא לא משתמעת שום האשמה אישית נגדו.

דיין-עדיין מסוכן כתמיד

הנחת-היסוד שלו: שאפשר לקחת ממי שרוצים. אין זכויות לפרט. אין רכוש פרטי. צריכים רק להפעיל אי-זה מנגנון פורמלי של „מיסים או קנסות“ — ולוקחים.

קשה כנראה לצפות ממר דיין, שיצליח לחשוב גם צעד אחד הלאה: מה יקרה למדינה הזו אחרי שייקח מהשכבות „העשירות“ כביכול? כבר היום מסרבים רבים וטובים לעבוד שעה נוספת, בגלל „הלקיחות“ של דיין ור-עיו לממשלה. מחר, יסר-בו „השכבות העשירות“ לעבוד גם את שמונה ה"שעות שלהן. אלא שאצל דיין זו לא בעייה כנראה. כמו שאפשר לקחת רכוש, אפשר לקחת בני-אדם — ולהכריחם לעבוד באמצע-עות צווי-ריתוק.

קשה גם לצפות ממר דיין לענות על השאלה מי הן „השכבות העשירות.“ האם כוונתו לאותם מאות בודדים שהתי-עשרו ללא מאמץ, כתוצאה מקשרי-הם עם ממשלתו של דיין? או אולי אותם רבבות ומאות אלפים המש-תכרים אלף או אלפים ל"ל לחודש, ביגיע כפיהם? יחסית לנזקקי הסעד, גם אלה יכולים להיחשב ל„שכבות עשירות."

במדינת חוק, מר דיין, יש גבול למה שמותר, ל„לקחת" — ולא רק בתחום הארכיאולוגיה.

יקי אברהם, תל-אביב

אברהם

בנאמו בפני כנס חטיבת „גולני“ בבנייני האומה, בשבוע שעבר, גילה שריהבטחון כי הוא לא השתנה במד-אומה, וכי הוא נשאר אותו דיין ישן — חסר כל מעצורים והתחשבות. אותו דיין שאינו מהסס להסיט חביות כדי להגיע למטרותיו. אותו דיין שאצלו המטרה מקדשת את האמ-צעים.

אני מתכוון דווקא לפיסקה „צד-דיה“ בנאמו — שלא זכ-תה לכיסוי ופרשנות מ-צד כל אמצעי התקשורת כמו חלקו הראשון של ה-נאום: לאותה פיסקה אומללה, בו קרא שריה-בטחון „לקחת“ מהשיכ-בה העשירה כדי לממן את העלייה הצפויה.

דיין לא היסס להתב-טא גלויות: „אינני יודע אם במיסים, או בקני-סות, התבטא — „העי-קר לקחת.“ בכך, חשף אמת כמוסה — שאותה מנסה הממשלה להסתיר מעיני העם: שבין מיסים לקנסות אין הבדל בעיני הממשלה — העיקר זה לקחת.

בעיני משה דיין, „לקחת“ זה כנראה מושג לגיטימי. כשנגיד קרבי צריך לקחת גבעה, הוא לוקח או-תה — ולא חשוב המחיר. כשדיין רוצה לקחת עתיקות — הוא לוקח אותן, בלי היסוס. השאלה היא, אם גם מדינה דמוקרטית יכולה להת-קיים על בסיס כזה.

מדבריו של דיין משתמעת בברור

הם קיבלו מן העודפים הרבים שנשארו לעיתון נוער 71 שפשט את הרגל. לא את העיתון אלא את המוסף שהיה מצורף אליו. וברור כי כל הכסף שנתרם הועבר לכיסוי גרעונותיו הרבים של פושט הרגל.

טומא, תל-אביב

תל-אביב ביום ד' 15.12.71, הסתובב בחור צעיר כשהוא מחזיק חבילה גליונות ש-נראו כעיתונים. כשנשאל, הסביר כי תמו-רת תרומה עבור כנגלה דש אפשר לקבל העתק אחד. רבים מן הקהל תרמו בין צעיר-לירה ללירה ורק כשקיבלו את העותק התי-ברר כי רומו עליידי אותו צעיר.

אותם בלי רחמנות וכלי סנטימנטים, וכל העם יהיה לצידיך. עוד ישנם כמדינה אנשים מוכשרים צעירים והעיקר ישרים למלאות מקומם. ובוהו תרגיעי את הרוי חות, ויפה שעה אחת קודם. זלמן פורן, ירושלים

פרשעים

בגמנסיה

„העולם הזה“ 1787, „פושעים ב-גמנסיה“, על הפרעות פרחחים לבילוי תלמידי תיכון.

הייתי רוצה להגיב על כתבתכם „פושעים בגמנסיה הרצליה.“ על ההתפרעות שאירעה במה שבנים קודמות מסיבות דומות ב-בית-הנוער שממול בית מפעל הפיס ב-תל-אביב. משנדע כי מתקיימות שם מסי-בות, החלו לנהור לשם אותם פרחחים ש-הגיעו מאוחר יותר לגמנסיה הרצליה (ראי-תי וזיהיתי אותם אישית).

מכיוון שהמסיבות נועדו לחברי בית-הנוער בלבד, לא ניתן להם להיכנס. אור-לם הם החלו להופיע בחבורות ולהשתולל בחוץ. חבורות אלו החלו להתנפל על הבאים למסיבות ולהכותם עד זוב דם. אירעו מספר התנפלויות שאני עצמי ראיי-תי ומספר רב שסופר לי עליהן.

המצב התדרדר במשך הזמן עד כדי כך שחבורות ילדים (כמות ז'-ח') רעולות פנים החלו לשודר את כרטיסי הכניסה ברחובות הסמוכים (מיקרה כזה אירע לי אישית), לבסוף, עקב ריבוי ההשתוללויות, הופסקו המסיבות.

יעקב קרסוצקי, תלמיד תיכון, תל-אביב

סוכן

חשאי?

„העולם הזה“ 1789, „תעלומת המרד הגרוזי“, על בעיותיהם של עולי גרוזיה.

האם שתלו הרוסים סוכן בין העולים מגרוזיה. פויה מקארטיסטים! אקדחי פורים יוכי-לו לארטילריה הזאת. סוכן טופיקוס, חיפה

רמאות

פשוטה

בהפגנת הפנתרים השחורים שהיתה ב-

קוראים השוחדים מכתבים מתבקשים לנפח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמיד נות למכתביהם.

Advertisement for Mouson Lavendel Mouson perfume. Features an illustration of a cherub-like figure holding a box of the product. Text includes 'LAVENDEL MOUSON', 'MOUSON', and 'הפתעה נעימה עם אריזת שי של תמרוקי מוסון'.

מבחר אריזות שי מיוחדות, קרמים, סבונים, מי קולון דיאודורנטים וכו', להשיג בפרפומריה